
345

Besluit van 28 juli 1999 tot wijziging van het Besluit reserves verzekeraars

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Financiën van 14 juni 1999, WDB99/113M;

Gelet op artikel 29 van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969;

De Raad van State gehoord (advies van 24 juni 1999 nr. W06.99.0289/IV);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Financiën van 12 juli 1999, WDB99/150 U;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel I

In artikel 13 van het Besluit reserves verzekeraars¹ wordt onder vernummering van het tweede lid tot derde lid, na het eerste lid ingevoegd:

2. Ingeval een schadeverzekeraar uitsluitend of nagenoeg uitsluitend kredietschade verzekert, wordt in afwijking in zoverre van:

a. artikel 3, tweede lid, het maximum van de egalisatiereserve gesteld op 134 percent van het gemiddelde van de tijdens de vijf voorgaande boekjaren jaarlijks geboekte premies, verminderd met de voorziening voor te betalen schaden of voor te betalen uitkeringen bedoeld in artikel 4, eerste lid, van het Besluit technische voorzieningen verzekeringsbedrijf 1994;

b. artikel 4, eerste lid, letter a, onder 2°, het aldaar bedoelde maximum van de jaarlijkse toevoeging aan de egalisatiereserve gesteld op 25 percent van het in letter a aan de reserve gestelde maximum;

c. artikel 4, eerste lid, letter b, het aldaar bedoelde maximum van de jaarlijkse toevoeging aan de egalisatiereserve behoudens voor de toepassing van artikel 5, eerste lid, letter a, onder 2°, gesteld op 75 percent van de voor opnemings in de reserve beschikbare over het jaar genoten winst, berekend zonder toepassing van artikel 5.

Artikel II

1. Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst.

2. Dit besluit vindt voor het eerst toepassing met betrekking tot de heffing over het boekjaar dat aanvangt op of na 1 januari 1999.

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt, omdat het zonder meer instemmend luidt (artikel 25a, vierde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State).

¹ Stb. 1972, 414, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 25 november 1993, Stb. 656.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

Tavarnelle, 28 juli 1999

Beatrix

De Staatssecretaris van Financiën,
W. A. F. G. Vermeend

Uitgegeven de *zeventiende* augustus 1999

De Minister van Justitie,
A. H. Korthals

In vergelijking tot andere verzekeringsbranches heeft het bedrijf van kredietverzekeraar een sterk cyclisch karakter waardoor de ruïneringskansen voor dat bedrijf groter zijn. Globalisering van de markten heeft die risico's (commerciële, financiële en politieke) nog versterkt. Een crisis in het ene land blijkt ook sneller over te slaan naar andere landen zoals recentelijk in Zuidoost-Azië te zien was.

Met het oog op deze risico's zijn binnen de Europese Unie indertijd strengere solvabiliteitsmarges voor kredietverzekeraars ingevoerd.

Lange tijd is met de risico's van sterk wisselende resultaten die inherent zijn aan kredietverzekering rekening gehouden door een ruime toepassing van het tekenjarensysteem. Het tekenjaar- of fondssysteem houdt in dat een fonds mag worden gevormd door eenvoudigweg alle premies voor schade te bestemmen. Het fonds wordt een aantal jaren – bij kredietverzekering veelal 4 jaar – open gehouden en in die tijd worden de schaden uit het fonds voldaan.

Van winst of verlies is in die jaren in principe geen sprake. Na afloop van de periode van 4 jaar worden de dan nog resterende schaden afzonderlijk geschat en wordt het resultaat bepaald. Dat systeem is echter niet bedoeld voor het opvangen van sterk wisselende resultaten. Het ligt veel meer voor de hand de daarmee samenhangende risico's onder te brengen in de egalisereserve.

De huidige regeling van de fiscale egalisereserve biedt daartoe echter niet de benodigde ruimte; de reserve bedraagt maximaal 22,5% van de op het jaar betrekking hebbende premies (de jaarlijkse dotatie kan op drie manieren worden bepaald waarvan die met de laagste uitkomst beslissend is voor de omvang van het in de reserve op te nemen bedrag. Kort gezegd bedraagt de jaardotatie 6% van het plafond of 22,5% van de voor opnemings in de reserve beschikbare over het jaar genoten winst dan wel het belastbare bedrag).

Het onderhavige wijzigingsbesluit bevat een wijziging van het Besluit reserves verzekeraars om kredietverzekeraars de mogelijkheid te bieden deze risico's onder te brengen in de egalisereserve in plaats van deze op te vangen via een ruime toepassing van het tekenjarensysteem.

Voor het bepalen van het opbouwpercentage en het plafond van de reserve is aangesloten bij de voorschriften die op grond van artikel 6 en bijlage A van het Besluit technische voorzieningen verzekeringsbedrijf 1994 gelden voor de jaarrekening. Zo vormt de door dat besluit geëiste minimumomvang van de egalisatievoorziening het plafond voor de fiscale reserve. Dit betekent dat ingevolge het nieuwe artikel 13, tweede lid, onderdeel a, de mogelijkheid wordt geboden om tot ten hoogste 134 percent van het gemiddelde van de tijdens de vijf voorgaande boekjaren jaarlijks geboekte premies een egalisereserve op te bouwen. Artikel 13, tweede lid, bevat tevens een regeling voor de verzekeraar die vanwege het onduidelijke schadeverloop zijn winstresultaat pas na een aantal jaren vaststelt door gebruikmaking van een voorziening voor toekomstige schaden op grond van artikel 4, eerste lid, van het Besluit technische voorzieningen verzekeringsbedrijf 1994. De regeling houdt in dat de egalisereserve dient te worden gekort met de voorziening voor toekomstige schaden en uitkeringen. Hiermee wordt voorkomen dat uitstel van winst door toepassing van het tekenjarensysteem doubleert met uitstel van winst door dotatie aan de egalisereserve.

De opbouwpercentages (de zogenoemde dotatielimieten) zijn in verband met de verruiming van het plafond verhoogd. In artikel 13, tweede lid, onderdeel b, is het maximum van de jaarlijkse toevoeging aan de egalisereserve, de eerste dotatielimiet, gesteld op 25 percent van het plafond (voor dit percentage is aangesloten bij de dotatielimiet die wordt gehanteerd voor storm- en hagelschadeverzekeraars). De tweede

dotatielimiet is in onderdeel c gesteld op 75 percent van de voor opnemings in de reserve beschikbare over het jaar genoten winst. Dit percentage is evenals het plafond, afgeleid van de voorschriften die gelden voor de jaarrekening.

De wijziging houdt in dat een verruiming van de mogelijkheid om een egaliseringsreserve te vormen in de plaats komt van een ruime toepassing van het tekenjarensysteem dat in wezen niet is bedoeld voor het opvangen van sterk wisselende resultaten. Dit betekent dat de wijziging budgettair neutraal is.

De wijziging treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin zij wordt geplaatst en wordt toegepast met betrekking tot de heffing over boekjaren die aanvangen op of na 1 januari 1999.

De Staatssecretaris van Financiën,
W. A. F. G. Vermeend